

- 4 A gének nem hazudnak: Guba Kerekes Zsuzsa édesapja nyomdokain
- 5 Együttgondolkodásra várja a szülőket az iskolaigazgató
- 5 Európai gasztronómiai körkép kultúránk megőrzése érdekében
- 7 Ott folytatja a Törekvés, ahol tavaly abbahagyta

A kágyai iskola történelmi napja

Tanévkezdésre befejeződött a tanintézmény épületkomplexumának felújítása

Sokan gyülekeztek az idei tanévnitő napján a frissen felújított Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum főbejárata előtt. Karancsi Béla, a szakközépiskola igazgatója köszöntötte a jelenlévőket, majd átadta a szót a helyi egyházak képviselőinek. Erdei Endre görög katolikus lelkész arról beszélt, hogy az iskola a tudás háza, az igazság forrása. Szücs Attila katolikus plébános megállapította, hogy a felújított iskola a környék díszje, melyben mindenki örömet lel. Bán Alpár református tiszteletes egy közös ima után elmondta, hogy a jövőről szól ez az alkalom, de egyúttal a hálaadás pillanata is. Az új köntöst kapott iskola megáldását követően Szabó Ödön Bihar megyei parlamenti képviselő, Alin Novac-Iuhas megyei főtanfelügyelő, Béres Csaba, Székelyhid város polgármestere és az iskolaigazgató átvágták az avatószalagot.

Az iskolafelújítás mérföldkövei

Ezt követően a jelenlévők átvonultak az iskola udvarába, ahol Karancsi Béla ismételten üdvözölte a jelenlévőket. Kronológiai sorrendben visszaemlékezett a nagyszabású munkálatok fázisaira. 2008-ban egy campusprojekt keretében megkezdődött a tanintézmény felújítása. A munka elkezdődött, de megfelelő finan-

szírozás híján, hamarosan abba maradt. Nehéz időszak következett, az állam elkezdte leépíteni a szakiskolai oktatást. 2011-ben újra felcsillant a remény a szakiskolák számára. 2014-ben az önkormányzatnak sikerült szerződést kötni egy új uniós pályázatra, amely az elkezdett munkálatok folytatását célozta meg. 2015-ben elkezdődött a beruházás, de még azon a nyáron újra leállt. Ezúttal is a pénz folyósítása terén jelentkeztek gondok. A helyzet kilátástalanná vált. Ekkor a székelyhídi tanács és a polgármester az ügy mellé állt, a munkálatok így tovább folytathatók. De a tanítás sem állhatott le! Szerencsére a német-román Alsterdorf Alapítvány befogadta az iskolát a Pongrácz-kastélyba. Ott tartották az órákat egy évig, követve a Benedek-rendi szerzetesek jelmondatát: „ora et labora!”, vagyis „imádkozzál és dolgozzál!”. Végül sikerült befejezni a felújítást, és most végre birtokba vehetik a diákok és tanáraik. Mint az igazgató elmondta, most rajtuk van a sor, pedagógusokon és a diákokon, hogy bebizonyítsák, megérdemelték ezt a gyönyörű iskolát. Jobb eredményeket kell elérni. Ez az iskola az érmelléki szakoktatás központja kell legyen. Bár a berendezés még a régi, de ígéretük van rá, hogy egy pályázat keretében új felszerelésekhez jutnak. Karancsi külön köszöntötte

Szalagvágás a sikeres iskolafelújítás végétével

a legkisebbeket, kérve őket, hogy szeressék az iskolát és vigyázzanak rá, majd megnyitottak nyilvánította a tanévet.

Tanéveleji jótanácsok

Ezt követően Alin Novac-Iuhas főtanfelügyelő arra hívta fel a figyelmet, hogy a szeptemberről mindenkinek az iskolakezdés jut eszébe, az iskola, ahol karakterek fejlődnek, jellemek alakulnak. Dicsérte a csodásan felújított tanintézményt, és a tanfelügyelőség támogatásáról biztosította a pedagógusokat. A diákokat arra figyelmeztette, hogy csak a tanulás, a tudás biztosít igazi sikert az életben.

Ostroveanu Ágota igazgatóhelyettes a tanulást az élettel defini-

álta. A diákokat arra kérte, hogy őrizzék meg szívükben ezeket a pillanatokat, a tanárkollégákat pedig arra, hogy lélekkel dolgozzanak.

Béres Csaba polgármester ünnepi beszédében emlékeztetett, hogy egy éve még egy kölcsönkapott kastélyban kezdődött el az oktatás és a nyáron a végzősök is onnan ballagtak el. Pedagógusok, diákok, szülők, együtt vészték át a nehéz időszakot, de megértte! Az iskola felújításával egy régi álom teljesült. 2008 óta nagyon sok munkát és energiát kellett befektetni ahhoz, hogy eljussanak a mostani végeredményig. A tanintézményt nem hagyhatták félig készen, tető nélkül, így a munkálatokat végül önerő-

ből fejezték be. Az újjá varázsolt iskolában egy új jövő, új lehetőségek várnak mindenkire. Ezzel az épületegyüttessel az érmelléki mezőgazdasági szakoktatás alapjait tettük le – mondta a városvezető. Majd arra kérte a diákokat, hogy olyan elszántsággal vessék bele magukat a tanulásba, amilyenlennel az iskola és a város vezetősége harcolt az iskoláért.

Cosmin Oros a Bihar megyei rendőrség üzenetét hozta el az évnitőre. Biztosította a diákokat és a tanárokat arról, hogy a rendőrök mellettük állnak, együtt megtalálják a megoldásokat azokra a problémákra, amelyekkel szembesülnék.

Szabó Ödön képviselő úgy vélte, hogy az iskola olyan nemzedéket kell neveljen, amelyik nem csak a pénz csengését hallja meg, hanem mások szavát, segítségkérését is. Emberséges emberekre van szükség, a szülők is ilyennek szeretnék látni gyermekeiket. Csak az a pedagógus képes magas színvonalon oktatni, akit megbecsül és támogat a tanfelügyelőség, az önkormányzat és az állam – hangsúlyozta a politikus.

Balla Frigyes vallásnász arról beszélt, hogy az Újszövetség ma is aktuális, mert az élet a legfőbb érték, és az iskola meghatározó minden ember életében. Isten áldását kérte, az új tanévre.

Tiponut Tibor

Pinceparádé hagyományőrzéssel – beköszöntött az Érmelléki Ősz

Kurjongattak a legények, énekeltek a leányok, Székelyhíd utcáin lovas kocsikon vonultak végig a XXII. Érmelléki Ősz nítónapjának reggelén. Díszes népviseletbe öltözött megadták a módját a szüreti hívogatónak. Közben a lovak türelmetlenül prüszköltek, patáikkal csapdosták az utca követét, addig a fiatalok lepattantak a szekerekről, ropták a táncot, pörögtek önfeledten. Libbent a szoknya, pörge kalap legényesen félre-csapva, szél röpítette a fiatalos jókedvet. Hamarosan sokaság gyűlt köréjük a környező házakból, hogy köszöntsék a régi szokások felelevenítőit. Aztán elhalakult a zene, abbamaradt a szoknyalibbenés, hirtelen

dobpörgés konferálta fel a kisbírót, aki közhíré tette az esti mulatságot, illetékesképpen invitálva a város lakóit. Azért még

néhány csipős megjegyzést is eleresztett, a körbeállók vidámitására. Majd felszököntek a lovas kocsikra, hogy a település min-

D. Mészáros Elek

Vidám rigmusokkal hívogattak a fiatalok

den szegletét bejárva vigyék a jó hírt: mindenkit szeretettel várnak a Sós úti pincesoron megrendezendő vigadalomba.

Eszem-izom, vigasság a pincesoron

Még messze járt az este, de már sorra nyíltak a pinceajtók vendégek, barátok előtt. Kolbász, szalonna, tepertő jóféle sajttal, túróval kiegészítve bőven akadt nyomtatékul. Grillen sült húsból, üstben rotyogó ételből sem volt hiány. A lemenő nap utolsó sugarai még eljátszadoztak a poharakban aranylóan csillámló nedűvel, miközben a Buliszerviz zenekar húzta a talpalávalót. A rövid ideig tartó koraesti eső pincemélybe kényszerítette az ott lévőket, de ez senkinek sem szegte a kedvét, egy kis pincemustra épp kapóra jött. Az ereszek alighogy átmedvesedtek, a zápor egykettőre emlékké silányult.

Folytatás a 3. oldalon

Hagyománymentés az alapoktól

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Érmelléki Népművészeti Tábor Székelyhídon

Érik a szőlő, bajlik a vessző... az első Érmelléki Népművészeti tábor minden napján felcsendült az ismerős népdal, ahol együtt búcsúztunk a nyártól és köszöntöttük az őszt. Nagyon vártam már ezt a tábort. Az idei nyár sokszínűre sikeredett, rengeteg tábort szerveztek a székelyhídi és ideérkező vendég gyerekeknek: voltak vallástáborok, nyelv-, alkotó-, médiatábor és – ami a számomra a legnagyobb öröm – végre helyet kapott a népművészet is a palettán. Idén maroknyi embernek sikerült az, ami sokak szívében már évek óta egy dédelgetett álm: megszervezni egy olyan népművészeti tábort, amely minden bizonnyal hagyományteremtő lesz.

Melyek voltak táborunk főbb céljai?

A népművészeti tábor célja a magyar néptáncos alapok letétele volt, melyet a debreceni Hercz Vilmos néptáncoktató és segítői adtak át az ide érkező táncszerető gyerekeknek és felnőtteknek. További célunk, hogy évente megrendezett tábo-

A tánc öröme felszabadította az együtt-táncoló korosztályúakat

Gyermek Jézus Otthonából, a helyi családoktól, a Nagyváradi Szent Angéla Otthonából, a városi napközi otthonból és a Hajdú-Bihar megyében gyermekvédelmi gondoskodásból (nevelőszülőknél nevelkedő) érkező gyermekek.

Tánc, tánc és még több tánc

A tábor fő programja a tánc, tánc és még több tánc volt, de senki se gondolja azt,

korlati tanácsokat kaptunk a néprajzi gyűjtéshez. A szintén diószegi dr. Szabó József helytörténészől pedig alapvető történelmi-történelmi adatokat tanultunk meg szűkebb hazánkról, az Érmellékről.

Az asszonyvásári Rozmaring együttestől a citeráról tanultunk és gyönyörködtünk a citerajátékukban, együtt dúdolva velük a kicsik és nagyok által jól ismert és közkedvelt népdalokat. Műsoruk végén pedig minden érdeklődő kipróbálta a citerákat, melyeket az együttes zenésze készített.

A Rozsnyai Gyűjtemény segítségével megismertük a kender feldolgozásának folyamatát és megtudtuk, hogy sok háztartásban még megtalálható az Érmelléken őseink által gyakran használt eszköz, a rokka. A zárónapon jóvoltukból részt vettünk egy népi olimpián is, ahol tanultunk és ügyesedtünk a hétpróbás népi játékok által. A kitartó munkáért jutalom is járt.

Kibővülő Zajgó, sikeres néprajzi gyűjtés

A magyar néptánci alapok közös letételével felkészültünk arra a táncos alapozó munkára, melyre a bihari táncokat építhetjük az elkövetkező táborokban. A néptáncoktatás mellett helyet kapott a népzenei oktatás is, mely által népi gyermekjátékokat és népdalokat ismertünk és szerettünk meg együtt, melyet a táncunk mellett kis csokorba kötve nagy szeretettel adtunk át a gálaműsorra érkezőknek.

A tábor során a helyi néptáncsoporthoz további gyermekek csatlakoztak és a tábor

zárásával egyidejűleg névadó ünnepséget is tartottunk. A székelyhídi néptáncsoport ezentúl a Zajgó nevet viseli, melyet Béres Csillától, a csoport vezetőjétől kapott, aki évek óta a népi énekes és táncos hagyományok tevékeny őrzője Székelyhídon.

Néprajzi gyűjtésünket is siker koronázta. Az eddig talált tárgyakat, viseletet a táborban kiállítottuk. Férfi viseletet találtunk. Női viseletre nem bukkantunk, azonban két, ebben a témában tartott előadás tovább lelkesít minket és erőt ad a további munkánkhoz, melyhez várjuk minden néphagyomány és népművészet iránt érdeklődő társak csatlakozását.

Köszönet a segítőknek

Mindenkinek hálás köszönettel tartozunk, aki bármilyen módon, hozzájárult ahhoz, hogy ez a tábor létrejöjjön és színvonalas programmal szolgáljon az ideérkezőknek. A nemes cél, hogy gyermekeinknek átadjuk őseink örökségét itt az Érmelléken is, mindenkinek egyformán megdobogtatta a szívét. Köszönet a gyermekek nevében a helyi embereknek, akik tojást, krumplit, zsírt, egyéb kerti terményt, élelmiszer-alapanyagot hoztak, és köszönjük az anyagi támogatást. Szükség volt rá, hiszen volt olyan este, hogy 103 táncoló gyermeknek kellett vacsorát adni.

Köszönet Bójte Csaba testvérem, hogy Isten áldását kérte kezdeményezésünkre, és Gavrucza Tibor nyugalmazott református lelkésznek, az Érmellék festőjének támogató, áldó szavaiért. Köszönet az előadóinknak, akik segítettek tartalmassá tenni a tábor programját, a szervezőtársaknak, helyi pedagógusoknak, a helyi és anyaországi szervezeteknek, akik támogattak és segítettek a munkánkat. Kovács Ágnes, Suciú Szabi! Köszönjük a finomabbnál finomabb étkeket, a pihentető alvást, hogy befogadtátok a magyarországi sorstársakat, a mintául szolgáló hiteteket, a bizalmat. A Jóisten áldja meg a Gyermek Jézus-otthont minden lakójával együtt!

★

Bízunk benne, hogy kezdeményezésünk sikerrel jár, és ezzel az összefogással továbbhaladva mi, érmellékiek is megismerhetjük őseink hagyományait, viseletét, Vili bácsi segítségével táncukat, és átadhatjuk ezt az élményt, kincset gyermekeinknek és másoknak is, hogy vigyék el mindenfelé, ahol magyarok élnek. Az I. Érmelléki Népművészeti Táborban átélt szép közös élmények összekötnek bennünket, hitet, gyökeret adva azoknak a gyermekeknek is, akik elszakadtak családjuktól.

V. B., P. J.

Minden résztvevő jelen volt az élménydús táborzárón készült fotókon

runkkal a még élő szüreti bál hagyományát színvonalassá érleljük és ehhez a jövőben az érmelléki fiatalok csoportjainak bátor jelentkezését várjuk.

A rendezvényhez kapcsolódóan a Székelyhídi Baba-Mama Kör szülői közösségében, Boros Ágota irányításával alakult egy néprajzi gyűjtő csapat, melyhez helybeliek és környező településen élők csatlakoztak. A fő cél, hogy felkutassuk a még meglévő értékeinket, amit nagyszüleinktől átörökíthetünk gyermekeinknek.

Mindenki ott volt

Örömmel tapasztaltam, hogy ugyanolyan lelkesedéssel érkeztek minden nap gyerekek és felnőttek egyaránt. A táborban együtt-táncoltak Bójte Csaba Székelyhídi

hogyan ilyen egyhangúan teltek a napjaink. A tánc mellett számos dologra jutott még időnk: kicsik és nagyok közös öröme és mivel a helyszín is adott volt (a Gyermek Jézus Sport- és Szabadidőközpont, vagy ahogyan a legtöbbünk számára ismerős, a városi strand) rengeteget fürödtünk, játszottunk, népdalokat tanultunk, melyből a tábor végére egész kis csokrot állítottunk össze, művelődöttünk a számos előadáson, melyet nekünk és minden néphagyomány iránt érdeklődőnek szerveztek.

Dr. Kéri Gáspár helyi fogorvos, aki két tájházat is berendezett az Érmelléken, Fórián Andreával, az ermelleki-ertektar.hu honlap szerkesztőjével az értékek megőrzésének fontosságáról tartott előadást. Nagy Katalin bihardiószegi tanárnőtől gya-

oldotta az izgalmat, a foglalkozás végére pedig már a technikai eszközök és kifejezések sem tűntek annyira idegennek. Sok csillogó szempár nézett vissza a szervezőkre a rövid rendelkezésre álló idő alatt, ami arra sarkallta őket, hogy hosszútávon is kapcsolatban maradjanak a fiatalokkal, és a következő találkozási lehetőségeket szervezzék a jövőre való tekintettel. A médiaképzés létrejöttét a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány támogatta.

Kalló-Nagy Kamilla

Médiaképzés Székelyhídon

Médiaképzést szerveztek az Ér Hangja Egyesület munkatársai a székelyhídi múzeum épületében szeptember első hétvégéjén. A résztvevő fiatalok Székelyhídról és Bihar megye más településéről érkeztek, pontosabban Bihardiószegről, Éradonyból, Érbogyszőlőről, Érkörtvélyesről, Érszöllősről, Micskéről, Paptamásiáról, Szentjobbról és Tótiból.

A közel húsz jelenlévő a média különböző ágazataival ismerkedhetett meg a majd két nap intenzív programja alatt. A bemelegítést az újságírásról, az írott sajtóról tar-

Televíziós interjú készítését gyakorolják a fiatalok

Pisók Julianna

Isten nem szereti a rombolást

Diakóniai központ lesz a felújított Draveczy-házban

Az idei iskolai év kezdetét megelőző vasárnap adták át a kolozsvári székhelyű Diakónia Keresztyén Alapítvány székelvényi központját, amelyhez a helyi református egyházközség biztosította a szükséges ingatlant.

A kora őszi napsütés nyarat idézett, ünnepi hangulatot keltett a sok-sok ünneplőbe öltözött helybéli. Egyre csak jöttek a hívek a város különböző részéből, megtöltve az úgynevezett Draveczy-ház szépen rendbetett udvarát. Frissen gereblyélt virágágyások majdani színpompáról álmództak, hisz egyelőre csak a nemrég kialakított tér adta a szépnek reményességét. A lépcsőfokok fölötti bejárati téren rögtönzött „szószékről” hangzottak az ünnepélyes, szép szavakba öntött hálaadó gondolatok Isten és emberek felé. Volt is miért, hisz hosszas huzavonát követően vehette birtokba a helyi református gyülekezet a mostanra felújított épületet.

Régi gondok

A tulajdonviszony tisztázását követően, döntést kellett hoznia az egyházközségnek, hogy lebontsa-e az épületet vagy a felújítással járó kihívásokat válassza? A sokáig szőnyeggyárként, majd közszolgálati egységként funkcionáló ingatlanra a gazdátlanlás rányomta bélyegét. A felújítást megelőző időszakban három család lakta, akik már a faelemek bontásának is nekiláttak, azzal fűtve a szobákat. A helyzet tarthatatlanná vált, így a 2011 végén a gyülekezet élére került Rákosi Jenő tiszteletes, az érmelléki egyházmegye esperese a város polgármesterével, Béres Csabával úgy határoztak, hogy kilakoltatják a bitorlókat. Azért, hogy az utcára ne kerüljenek a többgyermekes családok, a romakolónián építettek számukra házakat. Az épület takarítását fiatalok vállalták el, akiknek minden köszönet kijár, hisz felfoghatatlan büzt és szemétnyenyiséget hagytak maguk után az ott lakók – tudtuk meg Rákosi Jenőtől.

Otthonul a rászoruló gyermekeknek

Vinczéné Pálfi Judit lelkipásztor, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület missziói ügyosztályának előadó-tanácsosa csodának nevezte a napot, melynek során a

A diakónia első lakói hátrányos helyzetű helyi családokból kerülnek ki

gyülekezet válaszolt Jézus felhívására, miként a bibliai vámszedő, Lévi (Máté apostol), amikor a Messiás így szólt hozzá: „Jöjj és kövess engem”. E felszólításra, ha igennel tudunk válaszolni, akkor jó irányba haladunk, változások indulnak be életünkben, amilyen e megújult épület széppé tétele köré való felszerelés is volt – mondta a lelkipásztor a diakóniai központ megnyitóján.

Rákosi Jenő kronológiai sorrendben tájékoztatót a munkálatok fázisairól. Első támogatás a holland hittestvérektől érkezett, 5500 euróból az utcafronti tetőszerkezetet cserélték le. Még két ízben kaptak ennél nagyobb jelentőségű holland és svájci segítséget, ami mellé a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma által adott egymillió forint is társult. A helyi önkormányzat pedig a fűtőtesteket vásárolta meg. Mindig akadtak önkéntesek is, akik a kétkezi munkából vették ki a részük. A homlokzati rész még egy új vakolatot fog kapni, az esperes ígérete szerint jövőre. Kérdésünkre, hogy miért éppen hátrányos helyzetű gyermekek foglalkoztatására szánják az épületet, Rákosi azt mondta, hogy esélyt kívánnak adni a főként roma közösségek közül oda kerülő gyermekeknek.

Béres Csaba polgármester arra kérte az új lakókat, hogy jól kamatoztassák azt a lehetőséget, amit a diakóniai alapítvány és a helyi református gyülekezet jóvoltából kaptak, legyenek szüleik, testvéreik példaképeivé. Kö-

telességünk építkezni, mert Isten nem szereti a rombolást – nyomatékosított városunk vezetője.

Szoboszlai Erzsébet, a Diakónia Keresztyén Alapítvány Bihar megyei projektigazgatója beszámolt eddigi tevékenységükről. A megye tizenhárom településén vannak jelen, mintegy négyszáz gyermekkel foglalkoznak. A most használatba kapott központban negyvennyolc hátrányos helyzetű fiatal délutáni foglalkoztatását fogják végezni. A projektben foglalt szabályozás szerint I-IV. osztályos gyermek kerülhetnek a diakóniai alapítványhoz, amit egy alapos környezeti, szociális és családjogi felmérés előz meg.

Mészáros János, a helyi gyülekezet és az érmelléki egyházmegye főgondnoka az Királyok első könyvéből vett ígéresek alapján mondott köszönetet a munkálatokban való részvételért, kiemelve azt az áldozathozatalt, amivel Rákosi Jenő építi gyülekezetét.

Az diakóniai központ új lakói keresztyén énekekkel szolgáltak a jelenlévők felé, majd pedig a *Himnusz* közös eléneklését követően a jelenlévők megtekintették a belső teret.

Már hunyorításra sem bírt a naplemente mire a közös együttléte véget ért. Az utcán berregő autók immár káoszban tűnő összevisszaságban az előbb nyert belső béke kontrasztjaként hatnak. Ostoroznak az elhangzott ígék a cselekvésre.

D. M. E.

Érmelléki Ősz: pinceparádé hagyományőrzéssel

Folytatás az 1. oldalról
A táncos vigadalom másnapba fordult. Mire mindenki nyugovóra tért, már kakasok gyakoroltak a hajnali fellépésre.

Retróhölgyek és Kowalsky meg a Vega

Szeptember harmadik hétvégéje csupa szórakozással telt. A szom-

bati pincesor emlékképei még ott villogtak az emlékezetben, amikor már a másnapi szabadtéri koncertekre készülődtek a városi futballpályán. Zoltán Erika valódi

Kalló-Nagy Kamilla

retróbulit teremtett, a *Remetelány* című dalát végigcsápolta a közönség. A koncert vége felé már az eső is szimatolt a környéken. Mire Dolly Roll mikrofonközébe került, eseményekkel takarították az eget. A közönség becsületére legyen mondva, végig kitarított. Az utolsó koncertet Kowalsky meg a Vega nyomatta. Valószínűleg a kulturált társalgás nagydíját nem vették volna el *Amilyen hülye vagy, úgy szeretlek* című számukkal, de a közönség előtt tarolt a banda. Éppen ezért nagylelkűek is voltak, legújabb szerzeményüket elsőként Székelyhídon dobták be a köztudatba.

D. M. E.

Pincesor gyülekező

Kowalskyék egy új számot is előadtak

Jegyzet

Fék és fékezők

Annak idején, amikor a gépjárművel való közlekedésben részt venni szándékoztam, jött a figyelmeztetés, soba ne feledjem el, a fék a legfontosabb dolog a biztonságos közlekedésben. Ez az intellem nem új keletű, gyermekkorom gazdaemberei őszi betakarítások idején a lánynyomós fék mellett biztonságból még egy csúsztatós kerékalátéttal is segítettek, nehogy a teherrel rakott szekér a lejtőn irányíthatatlanná váljon. Csak úgy szikrázott a vas a kavicson uton...

Megtanultam egy életre, hogy a fék az nemcsak a közlekedésben, de az élet minden területén elengedhetetlen. A szülőnek ajánlatos féken tartania a rossz irányba tartó csemetéjét, féket kell behúzni a túlhajszoltság ellen, de a túlzott élvezetekbe való belemerülés veszélyét is az időbeni fékezés gátolhatja. Tudni kell, mikor és hol érdemes megállni vagy másoknak megálljt parancsolni. Mert az a bizonyos erkölcsi gát egy megállást batárol be, egy vonalat, amit átlépni veszélyes lehet.

Mind ez a nyakunkba szakadt globalizált világ elszabadult démonpörgése kapcsán jutott az eszembe. Mikor, kit kényszerítsek megállásra a magam kis eszközeivel. Tegyük fel, ha a migránsáradat megállítását, a homoszexuálisok parádéjának betiltását segítem egy szavazati fekezéssel, akkor vajon jobb irányt vesz-e majd a világ szekere, vagy éppen séggel a felszülő szakadékba zuhan, mert újabb szörnyűségek kerülnek előtérbe? Vagy inkább a nemzeti értékeket vessem sutba, a közös európai szemlélet rakta máglyán égetve el azokat? A döntés már csak azért sem könnyű, mert ha a fékezés nem egyszerre, egyforma intenzitással történik a jármű minden kerekén, akkor óhatatlanul is irányvesztés következik be, káoszba lebet minden: könnyen árokba borulhat a jármű.

Az időtartamra sem árt odafigyelni, mert a hosszan tartó folyamatos pedálynymás során besülhet a fék, leblokkolnak a kerekek, és nem lehet újraindítani a járművet. Erre jó lesz felkészülni idejében, és ha kell, akkor sofordt cserélni míg lebet, mert dombon felfelé inkább gázolnunk kellene.

D. Mészáros Elek

Ahol a gének nem hazudnak

Édesapja, Kerekes Géza nyomdokain jár Guba Kerekes Zsuzsa, a sokoldalú festőművész

Festőművész édesapja, alkotói vénával vértezett édesanya. Ők Guba Kerekes Zsuzsa szülei. Soha nem volt kérdéses, hogy az önkifejezést ecsetvonásokba rejti.

Édesapjáról beszélgetve boncolgatjuk az emlékezés néhol gubancos, máshol kifeslett szálait. Kerekes Géza, míg élt, érdekes, értékes színfoltja volt Székelyhídnak, tehetsége mérhetetlen szerénységgel, emberséggel párosult. Magam is jól ismertem, fiam – aki sajnos már szintén nincs közöttünk – valaha rajongásig szerette festőtanárát. Most pedig lányával, Zsuzsával próbáljuk összerakni az első tenyérismogató ecsetérintés máig ható varázsmisztériumát.

Városközponti panellakásban cseperedett fel Zsuzsa. A hely szűkössége miatt az édesapja fejtőállványa a gyermekszobába került. Így módjában állt rácsodálkozni, hogyan válnak a kusza vonalak egységes formává, hogyan bomlanak a színek érzelmhordozóvá. Toporzékol, ő is rajzolni akart. Alig volt két-hároméves, már kezében volt a zsírkréta, megszületett a gyermeki mű. Édesapja előre látó volt, ezeket az irkafirkákat dátumozva dossziékba rakta. Később már értelmet nyertek a formák, különböző állatfigurák jelentek meg a papírlapon. Olajjal szeretett volna dolgozni. Első képei még „apamásolások” voltak, a legeslegesőre is jól emlékszik: gyümölcsceszendelet „mosolygott” a vásznon. Volt egy titkos fémdoboz a szobában, édesapja mindig mondogatta: amikor nagy leszel, ez a tiéd lesz. Nagy kincs volt benne, külföldről származó értékes festékek. Néha megnézegették, majd ismét felkerült a szekrény tetejére. Sóvárogva várta a pil-

lanatot, amikor végre birtokba veheti. Lépésről lépésre bontakozott ki tehetsége, középiskolás korára már visszafordíthatatlan elképzelése volt a jövőjét illetően. Édesapja segítségével lázasan készült a továbbtanulásra, 2004-ben felvételt nyert a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem reklámgrafika szakára.

Manapság, ha teheti, akvarellal dolgozik, leginkább a pasztell szereti. Kedvenc témái között tartozik az érmelléki táj, a virágok és a szabadságvágyat megtestesítő lovak. A színek igen fontosak számára, előszeretettel használja a narancs, a sárga és a zöld színek kombinációját. Azért néha „kicsapongó”, ha épp olyan a hangulata, akkor kedvenc pasztellszíneit erős tónusúra váltja. Amikor fest, az érzelmekkel párhuzamosan a technikai követelményekre is figyel.

Fiatalkor ellenére képeivel már sokféle csatangolt: 2005-ben megtekinthették alkotásait Belgiumban a Cite d'art kiállításon, részt vett a XXIV. Miskolci Grafikai Triennálén. Közös kiállításokon szerepelt Érmihályfalván, a magyarországi Létavértesen és Debrecenben. Édesapjával is volt közös tárlata az anyaországban. Az elmúlt évben a szintén magyarországi Érden láthatták alkotásait, a nagy-petri művésztelepen. Arra is jól emlékszik, hogy először idehaza, az Érmelléki Ősz keretében állította ki munkáit.

Sikerült képzettségének megfelelő állást találnia, Nagyváradon dolgozik reklámgrafikusként. Emellett illusztrátor a *Szivárvány* és a *Napsugár* gyermeklapoknál. Beszélgetésünk során nem rejtette véka alá lelkesedését, egy gyermekkönyv illusztrálására kapott felkérést.

D. Mészáros Elek

Gyermeklapba készül a megálmodott csodavilág

Ünnepélyes tanévkezdés a Petőfi Sándor Elméleti Líceumban

Modern-és néptáncsoportok fellépése színesítette az iskolai év első napját

Hatalmas tömeg gyűlt össze a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum udvarán: pedagógusok, diákok, szülők, rokonok és hozzátartozók. Elsőként Cservid Levente biológia szakos tanár románul és magyarul köszöntötte a szeptember 12-ei tanévnyitóra érkezőket. Azt követően pedig az előkészítő osztályosok és az elsősök hangos zenészőra ünnepélyesen bevonultak, majd elfoglalták helyüket az első sorban, a nagyobbak és a szülők gyűrűjében.

Ecsedi Ferenc igazgató szeretettel köszöntötte az iskola udvarán összegyűlt nagyszámú hallgató-ságot. Az ünnepelőbe öltözött diákokat arra biztatta, hogy érezzék jól magukat az iskolában, de ugyanakkor vegyék komolyan a tanulást is. Legyenek szorgalmasak, hogy szülei büszkének lehessenek rájuk. A szülőket pedig arra kérte, hogy erősítsék kapcsolatukat az iskolával, segítsék, támogassák a tanárok és gyermekeik munkáját.

Az igazgató beszéde után fellépett a Tini Dance Center modern-tánc-csoport. Vidám táncuk még visszahozta néhány perc erejéig a nyári vakáció hangulatát.

„Meggzólalt a csengő, jelzi az új tanév kezdetét. Isten hozott mindenkit!” – kezdte beszédét Olimpia Gherman igazgatóhelyettes, majd külön köszöntötte az előkészítő osztályosokat, az ötödikes és kilencedikes diákokat, hiszen az ő életükben új korszak kezdődik, kikerülnek eddigi megszokott környezetükből, új helyzet-hez kell alkalmazkodniuk. Külön köszöntötte a jelenlévő szülőket

és kérte a támogatásukat. Figyelmeztette a diákokat, hogy a vakáció már elmúlt, mostantól a tanulás a főszerep. Igyekezzenek minél több ismeretet elsajátítani, hogy felkészüljenek az életre.

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere a tanévnyitón megjelent sokasághoz intézett ünnepi beszédében arra emlékeztetett, hogy megint elmúlt egy nyár, újra megszólalt az iskola csengője. Reggelente megjelennek az utcákon a hátitáskákkal iskolába siető gyermekek. A diákok egy része örül az iskolakezdésnek, hogy újra itt lehet a barátaival, osztálytársaival, hogy vége a vakációnak. Kitért arra, hogy az óvoda- és iskolakezdés megvál-

toztatja a családok életét, különösen ott, ahol először megy óvodába vagy iskolába a család szemefénye, a gyermek. A tanévkezdés az ő számukra a legizgalmasabb, ilyenkor a szülő és a pedagógus, féltő szeme a kicsikre irányul. Nagy felelősség hárul a pedagógusokra, hogy a legkisebbekkel megszerettessék az óvodát, iskolát. Szerencsére Székelyhídon jó pedagógusok vannak, tudják a dolgukat – mondta. Kiemelte, ahhoz, hogy az előtűnk álló tanév sikeres legyen, sok mindenre van szükség! Elsősorban arra, hogy a pedagógusok odaadónan végezzék munkájukat, a tanulók követeve tanáraik útmutatását, folyamatosan és

rendesen tanuljanak és tisztességesen viselkedjenek, a szülők a pedagógusokkal együttműködjenek és természetesen arra is, hogy az iskolavezetés megfelelően kézzel tartsa az intézmény irányítását. „Mindennek a munkának pedig egy célja van, a gyermekek jövője, sikere, boldogsága. Azt hiszem ez elég nyomós ok és nemes cél ahhoz, hogy mindent megtegyünk, a szülők otthon, a pedagógusok pedig itt az iskolában. Jőmagam mind a kettőnek átérzem a felelősségét, hiszen egyszerre vagyok szülő és pedagógus” – mondta a polgármester.

Az ünnepi hangulatot tovább emelte a helyi Zajgó Néptáncso-

Fehető Katalin

A Zajgó néptáncsoport előadását szemléli a tanévnyitó közönsége

port fellépése. A gyermekek vidám, felszabadult tánca üdítően hatott minden jelenlévőre.

A Bihar megyei rendőrség képviselőjében Cosmin Oros szólott a jelenlévőkhöz. Mint mondta, a tanévnyitó alkalmával a rendőrség is fontosnak érzi, hogy mindenki számára sikereket és jó eredményeket kívánjon az oktatáshoz. A gyermekek biztonsága, a fiatalok bűnözés megelőzése, az iskolaelhagyás megakadályozása elsőbbséget jelent a rendőrség számára is. Támogatásáról biztosítsa a diákokat, a szülőket és a pedagógusokat. A rendőrség feladatának tekinti, hogy biztosítsa a biztonságos környezetet az oktatás számára. Együttműködést kért a szülőktől és a pedagógusoktól. A gyermekeket pedig arra kérte, hogy forduljanak bizalommal a rendőrökhöz, kérjenek segítséget bátran, ha szükségét érzik.

A tanévnyitó felemelő pillanata volt, amikor a helyi egyházak képviselőjében Ciprian Antal ortodox lelkész, Rákosi Jenő református esperes és Oszváth József római katolikus plébános kedves szavakkal és a szentírásból vett példákkal köszöntötték az egybegyűlteket, majd megáldották az új tanévet és a jelenlévőket.

Ünnepségzáró mozzanataként Cservid Levente bemutatta a tanítónóket és az osztályfőnököket. A tanévnyitó után a diákok a tanítónénikkel, osztályfőnökökkel visszavonultak az osztálytermeikbe és ott folytatták az első tanítási napot.

Tiponut Tibor

Együttgondolkodni a szülőkkel

Szemléletváltásra készül Ecsedi Ferenc székelyhídi iskolaigazgató

Az idei iskolai tanévtől a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum új igazgatójának Ecsedi Ferenc tanárt nevezték ki. Az alábbi beszélgetés során magánéletéről, az új beosztásával járó kihívásokról faggattuk.

– Ecsedi Ferencet látásból szinte mindenki ismeri Székelyhídon és a környező falvakban. Közelebbit viszont kevesen tudnak róla, hisz nem törtető, nem „könyökölő” típus. Most mégis iskolaigazgatói szerepet vállalt. Mielőtt megkérdeznék, hogy miért, beszéljen kicsit önmagáról.

– Annyira azért ismernek a környéken, ha másként nem, akkor diákjaim révén, hogy tudják rólam, nagykágyai születésű vagyok. A negyedik X-en már túl vagyok, negyvenhárom éve „debütáltam” ezen a sárgolyón. Az általános iskolát szülőfalumban végeztem, azt követően pedig Nagyváradon a 2-e számú ipari szakközépiskolában tanultam, amit sokan vasúti líceumként ismernek. 1991-ben sikeresen leérettségiztem és még ugyanabban az évben felvételt nyertem a Nagyvárad Állami Egyetem finommechanika szakára. Épp húsz évvel ezelőtt államvizsgáztam. Azt a mai fiatalok közül már kevesen tudják, hogy akkor még kötelező volt a sorkatonai szolgálat. Így, én is magamra öltöttem az angyalbórt, igaz mindössze hat hónapig. Első munkahelyem szülőfalumba vezetett vissza, a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoportnál kaptam állást. 2000 környékén már bevezették a számítástechnikai órákat, egyre több iskolában szaklaborató-

riumot hoztak létre. Első próbálkozások voltak ezek, kezdetleges, hiányos felszereléssel. Szaktanárból ekkoriban nem nagyon lehetett válogatni, ezért beiratkoztam egy posztgraduális képzésre, a Nagyvárad Állami Egyetem informatika szakára.

– Szépen felépített karrier előtt áll Nagykágyán, 2007-ben mégis Székelyhídra került. Mi készítette a váltásra?

– Abban az évben sikerült a címzetes tanári vizsgám, olyan jegyet értem el, hogy választhattam a nagykágyai és a székelyhídi tanintézet között. A döntés meghozatalában nagy szerepet játszott Hegyessy Viktor, a székelyhídi liceum akkori igazgatója. Emlékszem, épp egy Republic-koncerten voltunk, és feláldozva a zenei élményt, egész idő alatt arról győzködött, hogy váltszam az ő iskoláját. Így lettem a 2007–2008-as tanévtől a város számítástechnika tanára. Az eltelt évek alatt jó, kollegiális viszonyra törekedtem. Úgy érzem, hogy sikerült beilleszkednem ebbe a közösségbe.

– Az elején túl léptem a kérdésen, most viszont szeretném megkérdezni, miért vállalta el a tanintézet vezetését?

– Abban, hogy elvállaltam a felkérést az igazgatói állás betöltésére, nagyon nagy szerepe van annak a biztatásnak és támogatásnak, amit kollegáim, barátaim és családom részéről kaptam és kapok folyamatosan. Csapatmunkát szeretnék. Kollegiámmal összefogva sikerülni fog megtartanunk diákjainkat, akik közül manapság egyre többen más iskolát választanak. Ki kell mondanunk, nem vagyunk könnyű helyzetben: a gyermeklétszám csökkenése miatt az idei beiskolázási mutató más évekhez viszonyítva nem a legjobb.

– Hogyan mutatkozik meg ez a most induló liceumi osztályok esetében?

– A kilencedik osztályban indul ugyan egy természettudományi osztály, viszont a filológia és a társadalomtudományok összevonva lesznek oktatva. Ez vonatkozik a magyar tagozatra. Román tagozaton egy filológiaosztály fog működni. A helyzet kezelése érdekében egy sor felelős döntést kell meghoznunk a jövőben, amelybe szeretném bevonnai a tantestület mellett a szülőket és a város vezetését is. Kikérjük a véleményüket új szakok beindításáról, figyelembe véve a diákok érdekeit, elhelyezkedési lehetőségüket, a környék gazdasági lehetőségeit, adottságait. Azt a potenciált kell optimálisan kihasználnunk, ami rendelkezésünkre áll. Amennyiben sikerül életképes konszenzusra jutnunk, akkor elindítjuk az akkreditációs folyamatot.

– Milyen pedagógusgárdával vágnak bele a megújítási folyamatba?

– Elmondhatom, hogy megfelelő létszámú és képzett kollegáim vannak. Az idei tanévtől sikerül egy harmadik aligazgatói állást is jóváhagyatnunk. Így Olimpia Gherman és Kozma Sándor mellé Barta Imre is beáll közvetlen segítőim sorába.

– Önök működtetik a városhoz közígazgatásilag tartozó Csokalyon és Érolasziban is a helyi óvodákat és iskolákat. Velük együtt vagy különvéve, hány gyermekkel foglalkoznak?

– Az idei tanévben Székelyhídon 174 óvodásunk van, 439 az alsó tagozatosok száma (ide sorolva a 0. osztályt is), V–VIII. osztályba 355-en járnak, míg középiskolai képzésre 214-en jelentkeztek. Csokalyon 33 óvodás korú van bejegyezve, itt egy híján hatvan a diákok száma. Érolasziban 12 csöppség alkotja az óvodai csoportot, az alsó tagozaton 25 tanulónk van.

– A precíz kimutatások, illetve a helyi oktatási módszerekről való elképzelések ismertetése után, beszéljünk azokról a mindennapi gondokról, amit így vagy úgy, de meg kell oldaniuk.

– Napi teendőink is akadnak bőven. Két ingatlanunk nem rendelkezik a működéshez szükséges tűzoltósági engedéllyel, konkrétan a liceumról és a felsővárosi iskolaépületről van szó. Érolasziban felújításra szorul a faskamra, a csokalyi iskola kazánházát fel kell újítanunk, a tomaterem tetőszigetelését sem lehet hosszasan elodáznunk. Ami viszont pozitívum, hogy minden tantermet sikerült kimeszelnünk, a megfelelő fertőtlenítést elvégeztük, a téli fűtési szezonra is készen állunk.

D. Mészáros Elek

Európai gasztronómiai körkép kultúránk megőrzése érdekében

Sikeresen lezajlott a Ér hangja Egyesület második Erasmus+ projektje augusztus 22–28. között Székelyhídon, melyre négy országból érkezett összesen harminc fiatal. A bulgáriai, magyarországi, felvidéki és romániai résztvevők a program ideje alatt megismerkedtek a képviselt országok egy-egy nemzeti ételének elkészítési módjával, ezáltal megismerve egymás országát, kultúráját és egymást is. Az ifjúsági csepreprogram első napján a résztvevők magával a projekttel, a heti tennivalókkal, az Európai Unió Erasmus Plus programjával, a várossal és egymással ismerkedtek. Egymás nevét játékokon keresztül tanulták meg, illetve felmérték azt is milyen elvárásokat, reményeket fűznek a rendezvényhez és saját magukhoz is a részvételt illetően. Második nap következett a program izgalmasabb része, a jelenlévők bemutatták a saját étkezéssel kapcsolatos hagyományait és az országukra jellemző ételeket, készítettek egy ételtérképet, majd kevert csoportokban beszélgettek, ötleteztek olyan lehetőségekről, amelyek által jövedelemhez lehet jutni a gasztronómiai ismeretekkel.

Fotózott ételkészítés

A kultúrák közötti ismerkedésen kívül a szervezők által kitűzött fő cél az volt a program megvalósí-

tásában, hogy a fiatalok valamilyen maradandó, hosszú távon hasznosítható tudással térjenek vissza hazájukba. Lévé az Ér hangja médiaegyesület és hogy a gasztronómiához kötődött a kitalált program, a szakmai rész az ételfotózásban és a főzések folyamatának videózásában teljesedett ki. A szervezők a saját egyesületük szakértőinek segítségével alapozták, hogy vezessék az ételfotózó műhelymunkát és a főzőworkshopokon történő filmezést. Először is az elméleti információk átadása zajlott le, az fotós-videós alapszabályok és ismeretek felsorolása, majd a fiataloknak lehetősége nyílt, hogy gyakorlatban is kipróbálják a tanultakat. Minden csoport a különböző országokból elkészítette a nemzete jellegzetes hagyományos ételét, a többi csoport pedig fényképezte, filmezte a folyamatot, és végül számítógépen szerkesztette a felvett anyagot. Az egész folyamat kétségtelen hasznossága abban is megmutatkozik, hogy a történéseket a fiatalok megörökítették, illetve az egyesület a világhálón elérhetővé tette mindenki számára.

Finomságok tárházai

Mivel a hagyományosság és az étkezés fontos kulcsszavai voltak az egyhetes programnak, a fény-

Interkulturális est: romániai finomságok bemutatása

képezőgéphez és videókhoz kapcsolódó programokon kívül a résztvevők meglátogattak két élelmiszeri kistermelőt is a szervezők jóvoltából. Elsőként Érolasziban jártak Csomaközi László és kedves családja főliázás kertészetében, ahol a látogatók bejárhatták a kertészetet szélteben-hosszában, illetve meg-megállva a kialakulás történetéből és a kertészet működéséből hallhattak részleteket. A külföldi fiatalok rácsodálkoztak a modern biztonsági rendszerre, a hatalmas növényekre, néhány számadatra is, de a látogatás csúcspontja mégis az volt, amikor megkóstolhatták az egyenesen a tövekről szakított zöldségeket, gyümölcsöket. A szíves vendéglátás után már nem is volt olyan nagy a honvágy. A hét egy másik napján Hegy-

közszentmiklóson járt a résztvevők csoportja, ezúttal a Tolvaj házaspár fogadta nagylelkűen az ifjakat, akik egy valódi buja kis paradicsomba csöppentek. A gazdag, zöldellő konyhakert sok új ismeretet ígért, amelyet a vendéglátók át is adtak tolmácsolás segítségével. A főlátványosság azonban abban állt, hogy betekintést nyerhessenek a résztvevők a hidegen sajtolt olajak és a hagyományos módon őrölt lisztek készítésébe. Megismerték az olajprést, amellyel tök-, kender-, szezám- és még számos magból jótékony hatású, sós, elixír kategóriájú olajakat állítanak elő Tolvajék. Ezután következett a kis fából készült malomszerkezet, amelyben valódi malomkövel állítanak elő teljes kiőrlésű lisztet, korpát, és egyebet. A szakmai

Erasmus+

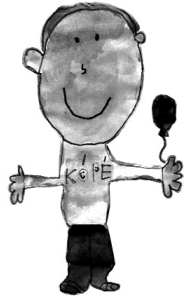
rész után a fiatalokat újabb kóstolgatás várta, ugyanis kipróbálhatták az olajakat a teljes kiőrlésű lisztből készült lángossal, és más hagyományos módon készült, egészséges finomságokat is.

Nemzetek együtt

Hogy minél jobban megismerjék a képviselt nemzetek egymás kultúráját, minden este volt egy nemzeti kulturális est, amelynek keretében minden ország csoportja bemutatotta meséket, taníthatott énekeket, táncokat a többieknek, pörögtek látványos országimázs videóok, de terítékre kerültek a legnépszerűbb italok, édességek, nassolnivalók. Így megtudtuk, hogy nem csak Skóciában, de Bulgáriában is jellegzetes hangszer a bőrduda, ittunk szlovák kofolát, kolbászos katonákat csemegéztünk a magyaros Erős Pista társaságában, a román esten pedig pingvintáncot jártunk.

A program egyértelmű célja tehát az volt, hogy a fiatalok maradandó élményekkel, hasznos ismeretekkel a hátizsákjukban térjenek vissza hazájukba. Ennek érdekében a projekt az Európai Unió Erasmus+ programjának támogatásával valósult meg.

B. O.

Sziasztok Pajtikák!

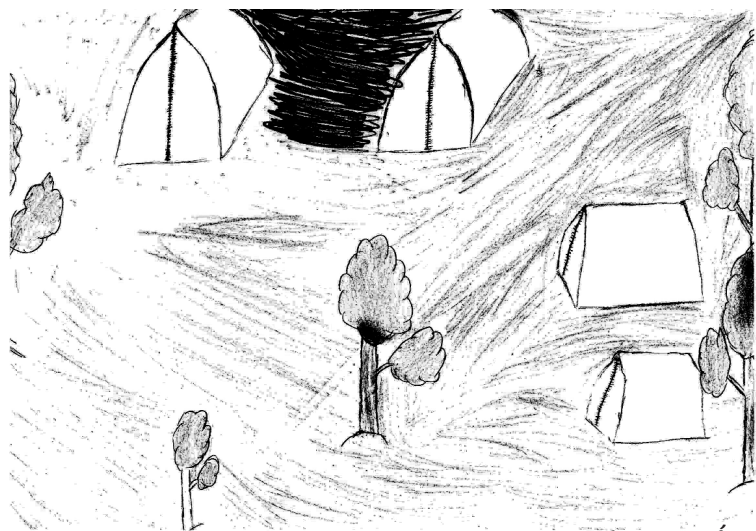
Hatalmas boldogság töltötte el a szívemet, amikor megérkeztek hozzám a Székelyhídi Zólyomi Dávid Cserkészcsapat tagjainak tábori élménybeszámolóit. Rácz Anita cserkészparancsnok vezetésével a Bihar Megyei Cserkészszövetség nagy mézgedi táborában gyűjthettek új élményeket városunk kis cserkészei. Köszönöm, hogy rajzaitok, írásaitok által én is részes lehetek élményeiteknek. Kívánok minden pajtásomnak további kellemes nyarat. Használjátok ki a napsütést, fedezzétek fel a természet kin-

cseit és lassan-lassan készüljétek az új tanévre is, mert bizony vésszesen közeleg.

Továbbra is várom alkotásaitokat, beszámolóitokat, hisz tudjátok: mindenre kíváncsi vagyok, ami veletek történik.

Rajzaitokat, írásaitokat a múzeum épületében található *Ér hangja-szerkesztőségbe* naponta 8 és 14 óra között vagy a kopeabaratod@gmail.com e-mail címre legkésőbb október 15-ig várom. Vigyázzatok magatokra! Cuppantalak benneteket!

Kópe

Cservid Ákos

Táborozás

A táborba busszal mentünk. Odaértünk, ettünk és felépítettük a sátrat. Utána mentünk a négyzöghöz. Este volt a zászlóbarablás. Másnap reggel volt a

négyzög, és elmondtuk a reggeli imát. Utána tornáztunk is. Reggeliztünk a négyzög után, majd játszottunk és belementünk a patakba.

Biró Lacika

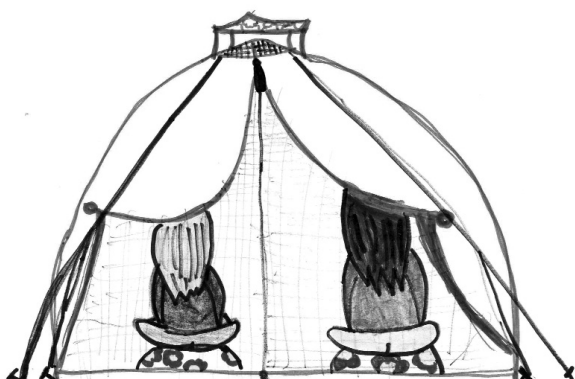

Biró Lacika

Művészi cseppkövek

A tábor nagyon tetszett. Jó és érdekes volt a kirándulás, ami hosszú és látványos volt. A barlang is érdekes volt. Azok a nagy cseppkövek olyanok voltak, mint egy-egy művészi alkotás. Nagyon várom téli és a következő nyári tábor.

Cservid Ákos

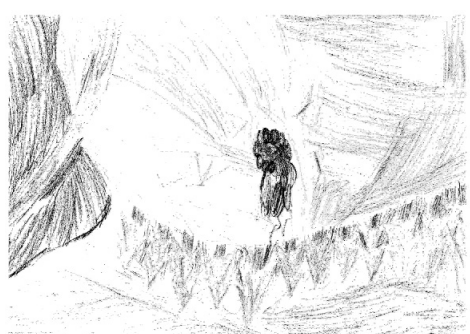
Biró Dóra

Bede Anna

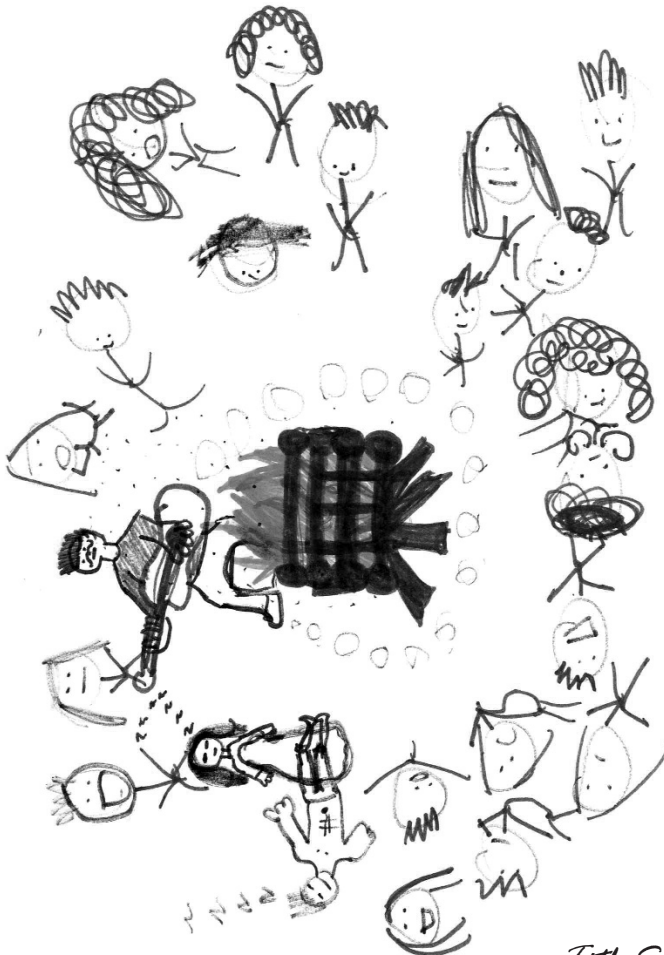
Mátyus Dominik

Halász Zsolt

Major Patricia Bernadette

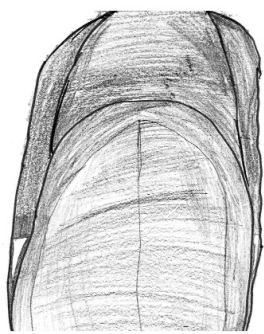

Tóth Sarah

Cserkésztábor

Mikor megérkeztünk a cserkésztáborba, kipakoltunk a buszból és felépítettük a sátrat. Volt sok program, például versenyek, négyzög, táborútnél rémtörténetek stb. Nagyon jól éreztük magunkat. Este a sátorban kicsit hideg volt, de jól betakaróztunk és lassan el is aludtunk. A további napokban versenyeztünk, volt zsákban futás, talicskázás, kötélhúzás, ijazás, gólyalábon járás stb. Az enivaló nagyon finom volt, főleg a tea volt a nagyon finom. Szereztünk új barátokat is. Én nagyon jól éreztem magam és jövőre is elmegyek.

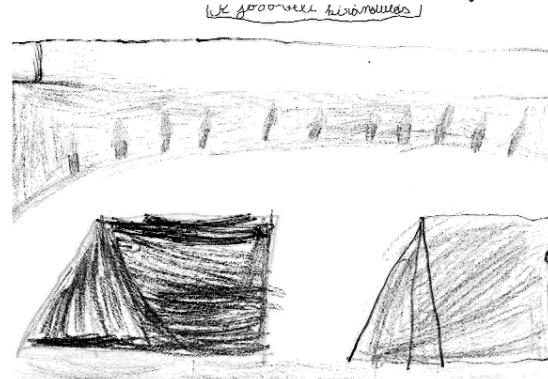
Biró Dóra

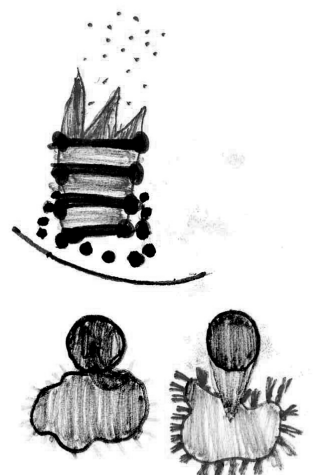
Kovács Attila

Nagy Niki

Koczé Erik

Kovács Vivien

Rákóczi Gergő országos bajnok lett

Román nemzeti fogathajtó-bajnokság itthon és... Magyarországon

A román sporttörténetben rendkívül nagy helyszínek számító pályán, a magyarországi Mezőhegyesen tartották a román fogathajtók nemzeti bajnokságának harmadik fordulóját, amelyet a később országos bajnoki címnek örülők érköbölküti Rákóczi Gergő (képünkön) nyert meg. A román lovasszövetség fogathajtó szakbizottsága azért döntött így, mert az utóbbi években annyira megfogyatkozott a romániai versenypályák száma, hogy az ideai bajnokság megszervezése immár kétségtelenné vált. Csak emlékeztetőül írjuk, hogy a fogathajtó verseny szakértők szerint a Forma-1-es versenyek után a legköltségesebb sportág. Annak ellenére, hogy a fogathajtás a legsikeresebb Romániában a lovasportok közül (egyetlen olyan lovas sport, ahol Románia az első öt között szerepelt a világbajnokságon), a megyei tanácsok, valamint a bőkezű támogatók nem állnak sorban e sportág támogatásáért. Ez részben érthető is, hi-

szen egy verseny megszervezése nem kevés logisztikai és anyagi támogatást igényel. Elég, ha csak arra gondolunk, hogy kb. egy hétig szállást, ételmezt, állatorvosi ellátást, patkolókovácsot, szíjgyártót és egyéb kiegészítő személyzetet kell biztosítani a lovaknak, és a versenyzők elszállítására és étkeztetésére is külön infrastruktúrát kell kiépíteni. Támogatók hiányában ezek a terhek egyre inkább a sportolókra hárulnak, akiknek a „sporttársai” eltartása és felkészítése mellett ez még egyre nehezedő külön teher. Így hát az sem véletlen, hogy az eltűnő pályák mellett a bajnokságon résztvevők száma is csökkenőben van. A nemzeti pályák elvesztése sorában elég, ha a paptamási, gergyói, szentkirályi, szentgyörgyi és karcfalvi pályák megszűnésére gondolunk. A nemzetközi szintű cséffai (Cefa) pálya sem üzemel már három éve. Így hát ma már csak két helyszín maradt a fogathajtók számára, Marosvá-

sárhely, illetve a Beszterce-Naszód megyei Bethlen (amelyek a Romsilva tulajdonában vannak). Ez viszont nem elég ahhoz, hogy a bajnoksághoz szükséges négy fordulót lebonyolítsák. Ezért döntött a szakbizottság úgy, hogy a Nóniusz tenyészet közelében lévő sportbázis, Mezőhegyest keresik meg, és az itt rendezendő nemzetközi verseny keretében szervezik meg a román nemzeti bajnokság harmadik fordulóját.

A mezőhegyesi fordulón nyolc romániai fogat jelent meg (a nemzetközi versenynek számító mezőhegyesire sokkal szigorúbb elbírálás szerint engedik versenypályára a versenyzőket, mint a hazai bajnokságokon). A háromnapos megmérettetésen a fogathajtók még így is hozták a várt eredményeket. A nemzeti bajnokság harmadik fordulójának számító mezőhegyesi versenyt az érköbölküti Rákóczi Gergő nyerte, második helyen

Pál Attila végzett, míg a harmadik helyezettet az érköbölküti Tulipán Sportegyesület versenyzője, Babó Kálmán lett.

A versenyévad azonban itt még nem dőlt el, a három forduló után a bajnokságban az érköbölküti fogathajtó vezetett. A döntő fordulót Marosvásárhelyen tartották szeptember 9–11-e között. A versenyszervezők nem alaptalanul számítottak nagy érdeklődésre, hiszen az idén harmincéves a romániai fogathajtás. 1986-ban a Maros megyei Tófalván szerveztek először fogathajtó versenyt, és azóta a sportág felfele ívelése töretlen. Az utolsó fordulóban is Rákóczi Gergő győzedelmeskedett, megszerezve így a román bajnoki címet. A hazai fogathajtás történetében ő az egyedüli hat-szoros országos bajnok. Nemzetközi kitekintésben is előkelő helyet foglal el, a világ legjobb tíz fogathajtója között jegyzik.

Rákóczi Lajos,
a Román Fogathajtó
Szakbizottság tagja

Ott folytatják, ahol a tavaly abbahagyták

Egyre több a szurkoló a székelyhídi lelátókon a Törekvés mérkőzésein

Az elmúlt szezonban remek évadot produkált a Székelyhídi Törekvés megyei labdarúgócsapata. A tavalyi pontvadászatban az ötödik helyen zárt az együttes, messze túlszárnyalva az előzetes várakozásokat. Ezzel a Töri magasra tette a léceket a 2016–2017-es kiírásra, az idén a szurkolók mellett a vezetők is elvárják, a tavalyihoz hasonló, esetleg jobb szereplést.

A körülmények nem változtak, a polgármesteri hivatal továbbra is kiáll a csapat mellett. A keretben történt egy kis átalakulás, személyes problémák miatt távozott Adrian Chira, Gajgó Norbert, Koncz Roland, Matyi Krisztián és Szilágyi Zoltán is. Pótlásukra hárman érkeztek a Hegyközszenmiklósi Toldy csapatától Cristian Mehes, George Filip és Kiss Benjámint, valamint szabadon igazolható volt a bihardiószegi Fecsó Albert.

Ami az ideai kiírást illeti, tizenhárom csapat vágott neki a pontvadászatnak, a megye négybe jutottak ugye már automatikusan nincsenek, Bihar pedig a másik szériába iratkozott be. Új csapatnak a Bihar FC nyomdokaiba lépő Legenda jelent meg,

Újra népszerű a labdarúgás városunkban. Számos szurkoló látta előben Boros bombagólját az Esküllő elleni hazai mérkőzésen

valamint újra alakult Pappfalva és abszolút újoncként indult a Berettyószéplak melletti Cserpatak. Ezt a mezőnyt látva és az eddig lejátszott három meccs tapasztalatait levonva, joggal bizakodhatunk a tavalyinál jobb eredmények elérésében.

Az első fordulóban az a Nagyvárad Sportiskola érkezett Székelyhídra, amelyik a tavalyi kiírásban a hetedik helyen végzett. Ők általában otthon veszélyesebbek, de fiataláguk adta gyorsaságuk és technikai tudásuk bárhol veszélyes lehet bárkire. A hazaiaknak szinte kötelező megnyerni az itthoni meccseket, Gergely mester ellenféltől függetlenül minden székelyhídi találkozón csak a győzelmet fogadja el a csapattól. Ez szerencsére most is látszott, a mezőnyt végig uralta a Töri és most a helyzetkihasználásokra sem lehetett panasz. Az első félidőben Boros lőtt büntetőből az ellen kapujába, a másodikban George és Godja talált be, kialakítva a magabiztos 3-0-s végeredményt.

A második fordulóban a már „mumusnak” számító Kőrösrévre utazott a Törekvés, ahol a székelyhídi foci újjászületése óta két döntetlent sikerült elérnie. Sajnos mindkét X-ben benne volt a játékvezetők

keze is, hisz Réven nem csak a hazaiak ellen kell felül kerekedni, a játékvezetők is a vendégek ellen fújnak. Mint utólag bebizonyosodott, ez idén is így volt. Egy hazai lesgóllal (!) indult a találkozó, persze a spori „nem látta” azt, 1-0 oda. Szerencsére Deák hamar egyenlített, így döntetlennel vonultak az öltözőbe a csapatok. A második félidőben egy hibát használtak ki a vendégek, újra megszerezve a vezetést. Erre Boros tizenegyesgóllal válaszolt, újra X. A végén a székelyhídiak mindent meg tettek a győzelemért, gyakran veszélyeztettek a hazaiak kapuja előtt, újabb gólt sajnos nem sikerült szerezniük. Hogy miért nem? Kiss Benjámint tíz perccel a meccs vége előtt úgy rúgták fel a hazai védők, hogy még a révi szurkolók is piros lapot és újabb büntetőt kiáltottak. Persze a játékvezető ezt újra „nem látta”, maradt a 2-2.

Végül elértünk a lapzártáig utolsó, a bajnokság szerinti harmadik fordulóhoz, melyet újra itthon játszott a csapat. A mérkőzés előtt a Törekvés vezetői létre hoztak egy Facebook-oldalt, melyet bárki megtalálhat Székelyhídi Törekvés – Sportklub név alatt. Ezen az oldalon hirdeti, reklámozza önmagát a csapat, vállalkozóknak köszön-

hetően tombolasorsolásokat szerveznek a hazai meccseken, tippversenyt írtak ki a teljes őszi szezonra. Talán ennek is köszönhetően rég nem látott néző érkezett a mérkőzésre, mintegy 160–180 ember volt kíváncsi a találkozóra. Ideálisabb ellenfelet nem is kívánhatott volna a Töri magának a nézőcsúcsra, hisz a táblázat második helyéről érkező Esküllői Inter érkezett az Érmellékre. Egy nagyon rutinos, teljesen szimpatikus csapatot ismerhettünk meg, ők is játsszák, nem pedig tördelik a focit. A mérkőzés krónikájához az is hozzá tartozik, hogy a játékvezetőknek alig volt dolga a meccsen, két teljesen sportszerű együttes lépett pályára, mindketten mindent megtevé a győzelemért.

Nagyon látványos, élvezetes és fordulatos meccset játszottak a csapatok, a vendégek, 1-0-ra, majd 2-1-re is vezettek, szerencsére a székelyhídiak mindkétszer egyenlíteni tudtak, sőt a végén a fordítás is sikerült, 3-2-es hazai győzelemmel zárult a találkozó. Ez a mérkőzés igazi reklám volt a labdarúgásnak, joggal bizakodhatunk abban, hogy egyre több néző látogat majd ki a városi stadionba.

Juhász György

A bajnokság állása

1. Pappfalva	3	3	0	0	9-2	9
2. Sonkolyos	3	2	1	0	10-4	7
3. Székelyhíd	3	2	1	0	8-4	7
4. Esküllő	3	2	0	1	9-7	6
5. Rév	3	1	2	0	6-4	5
6. Bihar FC	2	1	1	0	7-1	4
7. Fugyivásárhely	2	1	0	1	7-5	3
8. Sportiskola	3	1	0	2	8-7	3
9. Szentmiklós	3	1	0	2	6-11	3
10. Széplak	2	0	2	0	1-1	2
11. Telegd	3	0	1	2	3-8	1
12. Cserpatak	3	0	0	3	6-16	0
13. Barátka	3	0	0	3	4-14	0

Szentgyörgyi üzenet tanév elejére

Idén szeptember 10-én, Sepsiszentgyörgyön az unitárius templomban tartották a magyar iskolák országos tanévnyitó ünnepségét – mottóként Róth Mária költő gondolatait választották: „Indulj bát, s bívd magad a gyerekeket, / hogy kezükbe tedd a szeretetet...”

Az ország egész területéről szép számban érkeztek a magyar tannyelvű oktatási intézmények pedagógusai, megyénket nyolcan képviselték, Kéry Hajnal főtanfelügyelő-helyettes és Soós Sándor a Romániai Magyar Pedagógus Szövetség (RMPSZ) Bihar megyei elnökének vezetésével. A küldöttek között jelen voltam jómagam is.

„Népünk és közösségünk élete attól függ, hogy milyen iskolákat működtetünk. Az iskola alkotóműhely, építő telep, a tégla a tanítók, a tanárok és a tanulók. A templom és az iskola nem két egymásnak háttal álló intézmény, hanem szoros kapcsolatban állnak egymással” – hangsúlyozta Bálint-Benczédi Ferenc, a Magyar Unitárius Egyház püspöke az ünnepséget megnyitó istentiszteleten elhangzott prédikációjában. A köszöntő beszédek Szabó Margit, az alsó-háromszéki RMPSZ elnöke kezdte és a későbbiekben moderálta – kiemelte, hogy ahol „ketten vagy hárman összegyűlnek, ott csodák történhetnek!”

Az ünnepi műsor első részében a Plugor Sándor Művészeti Líceum tanárainak magas szintű előadásában, Kodály Zoltán *A csi-tári hegyek alatt* és *A Tiszán innen... (Háry János)*, valamint Erkel Ferenc *Hazám, bazám (Bánk bán)* című áriáit adták elő.

Sepsiszentgyörgy polgármestere, Antal Árpád kezdte a köszöntő beszédek sorát egy ismert mondással, mely szerint a kéz, amely a bölcsőt ringatja, ugyanaz a kéz,

amely a világot igazgatja! A továbbiakban Burus-Siklódi Botond, az RMPSZ elnöke kiemelte, hogy részesei és fontos elemei a pedagógusok valami nagynak, lényegesnek, nem lehet más célt kitűzni, mint a magyar oktatás jobbá tételét.

A Romániai Magyar Középiskolások Szövetségét (Makosz) Bukur Tamás és Mátyás Katalin képviselte, hangsúlyozták, hogy a szülők után a tanárok a legmeghatározóbbak a diákok életében. Gondolataikat egy ismert ideillő Wass Albert-idejével zárták: „Csak a vér s a nyelv tudja összetartani az embereket s a közös múlt emléke. Ha ez megszűnik, fölbomlik a világ...”

A továbbiakban a Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket Sipos Imre, az Emberi Erőforrások Minisztériumának köznevelésért felelős államtitkár-helyettese adta át Öllerer Ágnesnek, az RMPSZ bukaresti elnökének, illetve Dimény Jánosnak, a szakmai szervezet erdélyi elnökének tisztelegve előbbi 37, utóbbi 45 éves pedagógusi pályafutása előtt.

Kelemen Hunor, az RMDSZ szövetségi elnökének köszöntő beszédét megelőzően *Ébredés* címmel verses, énekes összeállítást láthattak a jelenlévők, Incze Melinda tanárnő és diákjai, valamint csángó kisiskolások előadásában. A beszéd esszenciája, felhívása így hangzott: „a tanárok többek, mint oktatók, a szülők pedig, bízunk a pedagógusokban!”

A tanügyminisztérium államtitkára, Király András beszédében kiemelte, hogy napjainkban 1200 intézményben folyik, magyar nyelvű oktatás, az óvodától a líceumig, megjegyezte, hogy „aki akar, az magyar nyelven tanulhat hazánkban”.

Pálfi József, a nagyváradai Partium Keresztény Egyetem rektora hangsúlyozta

A Bihar megyeiek kis fotózása gróf Mikó Imre szobránál

az egymásra épülő magyar nyelvű oktatás fontosságát, majd Tamás Sándor, a Kovászna Megyei Tanács elnöke egy rövidfilmmel szemléltette azt, hogy a szülőnek mekkora hatalma van gyereke fölött.

Az ünnepi műsor harmadik részében a Molnár József Általános Iskola régizene-együttese aratott osztatlan sikert, Ábri Béla vezetésével, majd a pályakezdő pedagógusokat köszöntötte Kiss Imre RMPSZ-elnök, főtanfelügyelő. Lászlófy Pál István, az RMPSZ tiszteletbeli elnöke, a külföldi magyar oktatás üzenetét tolmácsolta, mi-

szint: keresnünk kell az eszközeinket, hogy egymással és egymásért is munkát vállalhassunk. Csatlakozott az előtte fel szólalóhoz, a pedagógusok egymásra utaltóságának, egymást segítéseinek kihangsúlyozásában dr. Péter Sándor, az RMPSZ Kovászna megyei elnöke.

Az ünnepélyes tanévnyitó záró akkordjaként a jelenlévők Sipos Zoltán karnagy által vezetett Pro Musica kamarakórus fellépését élvezhették, majd közösen elénekelték a himnuszokat.

Püskök Julianna Magdolna, székelyhídi tanítónő

Felhívás 50 éves házasoknak

Székelyhídon a decemberben megrendezendő VI. Karácsonyi Vásár rendezvénysorozat keretén belül ünneplik és díjazzák az aranylakodalmas házaspárokat.

Ezúton kérünk minden olyan házaspárt, akik idén decemberig betöltik 50. házassági évfordulójukat és még nem voltak díjazva, hogy a szükséges iratokkal (férj és feleség személyazonossági igazolványa és házassági levél) tegyék le a kérelmüket a székelyhídi polgármesteri hivatal titkárságán december elsejéig.

Oszváth József

Zarándoklat Szentjóra

Hosszú idő után idén ismét gyalogos zarándoklat indult el Székelyhídról a Szűzanyához szeptember 11-én a helyi római katolikus egyházközség szervezésében. A szentjóbói Kisboldogasszony napi ünnepi zarándoklaton 38-an vettek részt.

Rádió Ér
– a füledig ér!

**Nemek harca
– igenek békéje
és csajos parti,
pizsama nélkül,
Zsírban sportolás,
Digitális aratás, no
meg Élünk-balunk
a filmekért!**

**Rádió Ér
– a szívedig ér!**

**erhangja.ro/radio
A Facebookon
a Rádió Ér oldalon!
Hallgass, ha jót akarsz!**

